

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Секое утро, таа го испраќаше својот татко на работа со насмевка.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

Едно летно утро на 6 август, мал, црн, тркалезен објект падна врз родниот град на Кеі, Хирошима.

"Што би можело да биде тоа?", рекоа оние што погледнаа кон небото.

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

За кратко време, се слушна гласна експлозија што одекна низ целиот свет, а одеднаш се појави огромен облак во форма на печурка, покривајќи го целиот град.

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

Во еден миг, целиот град исчезна. Куќи, училишта и болници исчезнаа без трага.

Беше фрлена застрашувачка бомба, нуклеарно оружје.

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

Чудо, Кеі останала неповредена, но видела луѓе со изгорена кожа како пловат во реката, додека други со изгорена кожа дошле кај Кеі велејќи: "Вода... Дајте ми вода..."
Тие луѓе не можеле да бидат спасени. И Кеі никогаш повеќе не го видела своето семејство.

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Едно нуклеарно оружје одзеде животи на повеќе од 100.000 луѓе.

Уште повеќе, црниот дожд што падна по експлозијата од нуклеарното оружје доведе до многу сериозни болести кај многу повеќе луѓе.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

Конечно војната заврши, а Kei стана стара жена.

Градот Хирошима се опорави и стана исто толку убав како што беше и секогаш.

Тешко е да се поверува дека врз овој град е фрлено нуклеарно оружје.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

И сепак, дури и во сончеви денови, умот на Кеі е засенет од долготрајни облаци од печурки.

Тагата на оние што загинаа и оние што преживеаа остана во текот на изминатите децении.

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Сега, Кеі го споделува своето искуство со ужасот од нуклеарното оружје со луѓето ширум светот, бидејќи употребата на такво оружје може да доведе до тоа многу повеќе луѓе да ги изгубат своите животи.

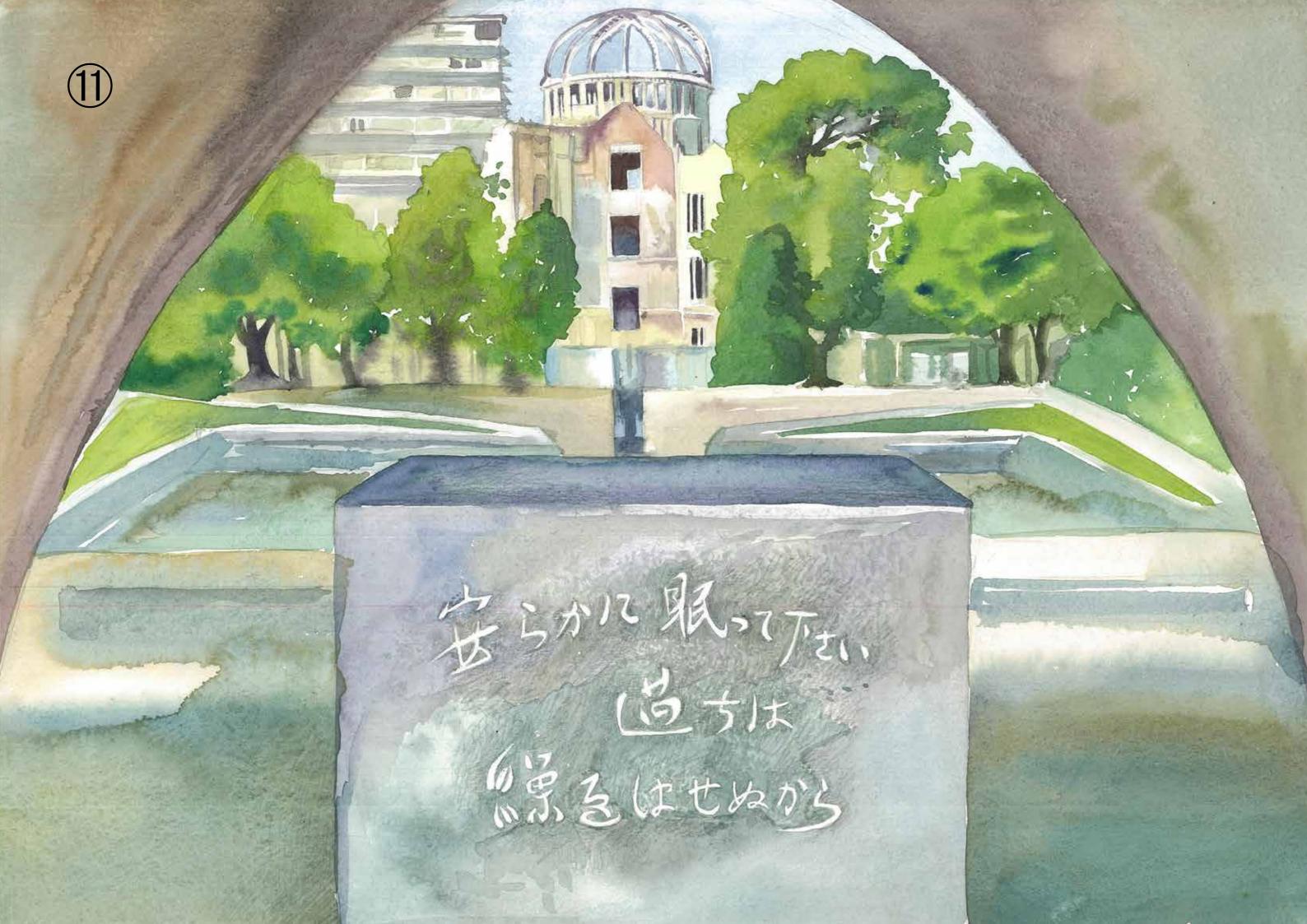
Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Кеі има само една желба: Никогаш повеќе да не се користи нуклеарно оружје.

(10)

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

Нека сите луѓе во светот конечно познаат мир и среќа.

Крајот.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"Облакот што нема да исчезне приказната на Кеі"

Денес би сакал да зборувам за едно девојче по име Kei.

Таа имаше само 8 години и живееше во Јапонија за време на војна.